

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ

Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю

(м. Харків, 8 квітня 2021 року)

Редакційна колегія:

В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов, І.В. Лещина, І.В. Завгородній,
А.О. Ніколаєва, І.В. Корнейко, К.В. Волошко, П.Д. Перцев.

- А43 Актуальні проблеми вищої медичної освіти і науки: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (м. Харків, 8 квітня 2021 р.) / ред. кол.: В.А. Капустник, В.Д. Марковський, В.В. М'ясоєдов та ін. – Харків : ХНМУ, 2021. – 205 с.

*Надіслані до Оргкомітету матеріали публікуються без редакторської
коректорської правки, відповідальність за їх зміст несе автор.*

Таким чином, наш досвід довів, що проведення практичних семінарів з гістології, цитології та ембріології у дистанційному форматі за допомогою програмного забезпечення Zoom є технічно досить простим та комфортним. Проведення відеоконференцій з демонстрацією цікавої, чіткої та детальної презентації, що включає велику кількість мікропрепаратів, навчальних схем та малюнків дозволяє ефективно і в повному обсязі побудувати навчальний процес. Тому, незважаючи на деякі незручності, Zoom можна рекомендувати як одну з найкращих платформ для дистанційного навчання у синхронному режимі.

Література

1. Афанасьев Ю.И. Медицинская направленность в преподавании гистологии, цитологии и эмбриологии / Ю.И. Афанасьев, Ю.И. Ухов // Морфология. – 1998 – Т. 113, №2 – С. 115–116
2. Рыхлик С.В. Современные подходы к преподаванию гистологии, цитологии и эмбриологии / Вісник проблем біології і медицини. – 2014. – Вип. 3, Том 2 (111).
3. S. Hrastinski. Asynchronous and Synchronous E-Learning / EDUCAUSE Quarterly, Vol. 31, no. 4 (October–December 2008)
4. Goncharova N.G., Kirsanova O.V., Svetlitsky A.O. Implementation of Distance Learning Models in Higher Medical Institutions//Materials of Scientific Conference "Topical issues in pharmaceutical and medical science and practice" – 2014. – 1 (14) – С. 93–96.
5. Distance learning solutions. (2020) UNESCO. – URL: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/solutions>.
6. Christian Bruns, Tim Herrmann, et al. IT support in emergency remote teaching in response to COVID-19. / GMS Journal for Medical Education. – 2021. – 38(1). – С.16
7. D.Darici, C.Reissner, J.Brockhaus, M.Missler. Implementation of a fully digital histology course in the anatomical teaching curriculum during COVID-19 pandemic / Annals of Anatomy. – 2021. – Vol. 236.

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ЗДОРОВ'Я» В СИСТЕМІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Стратій Н.В., Ленська О.В., Шутєєв В.В.

Кафедра фізичного виховання та здоров'я

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. На даний момент один зі головних інструментів в підвищенні якості проведення занять з дисципліни «Фізичне виховання» в період дистанційного навчання використовуються інтерактивні технології, які підвищують значення самостійної роботи студентів, посилює інтенсивність навчального процесу.

За допомогою інтерактивних технологій у студента виробляється здатність орієнтуватися в інформації, котра постійно оновлюється для підвищення рівня функціональних і рухових здібностей, отримання знань в області збереження і зміцнення здоров'я, підвищення працездатності, організації здорового способу життя в повсякденному житті і професійній діяльності.

Основна частина. Дистанційне навчання в даний час активно впроваджується в систему вищої освіти. У порівнянні з традиційними формами ведення занять, в дистанційному навчанні змінюється взаємодія викладача і студента: активність викладача поступається місцем активності студентів, а завданням викладача стає створення умов для їх ініціативи.

Інтерактивні форми навчання забезпечують високу мотивацію, міцність знань, творчість і фантазію, комунікабельність, активну життєву позицію, командний дух, цінність індивідуальності, свободу самовираження, акцент на діяльність, взаємоповага і демократичність.

В ході дистанційного навчання студенти вчаться критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь в дискусіях, спілкуватися з іншими людьми. Студент являється повноправним учасником навчального процесу, його досвід служить основним джерелом навчального пізнання.

Фізичне виховання – це практичні заняття, на яких викладач безпосередньо спілкується зі студентами, бачить їх реакцію на навантаження, використовує різні способи та методи ведення заняття. Наявність додаткового обладнання (тренажери, шведські стінки), а також інвентарю (м'ячі, ракетки, гантелі, гімнастичні палиці і т. і.) робили їх більш різноманітними та цікавими для студентів.

Розмірений, звичний руховий режим був порушений у березні 2020 року з появою нового вірусу COVID-19.

Головною новиною став режим самоізоляції та переведення студентів і викладачів на дистанційну форму навчання.

У перший момент була розгубленість, адже фізичне виховання - це практичні заняття.

Коли розібралися як якісно проводити заняття з дисципліни "Фізичне виховання" зв'язку з переходом на дистанційне навчання, склали алгоритм організації та проведення практичних занять, почали формувати різні комплекси на розвиток основних фізичних якостей, комплекси самостійних занять, почали вводити відео уроки, записувати комплекси загальнорозвиваючих вправ.

В період навчання студенти і так переносять великі психоемоційні навантаження, а ще більше погіршує ситуацію: карантин, домашня самоізоляція, вимушене обмеження фізичної активності.

Численні дослідження свідчать про те, що тривале і значне обмеження рухової діяльності людини призводить до негативних змін його нервової діяльності: погіршується розумова працездатність, збільшується час простих і складних реакцій, знижуються показники функції уваги, мислення, пам'яті, послаблюється емоційна стійкість. Недолік м'язової активності є однією з головних причин тяжких хронічних захворювань внутрішніх органів.

Фізична культура є складовою частиною професійної підготовки студентів - медиків.

Студенти медичних університетів в майбутньому сформуєть колективи лікарів, які повинні вміти швидко приймати рішення, нести відповідальність за здоров'я і життя інших людей, працювати в статичному і динамічному стані в будь-яких умовах, мати стійку нервову систему.

Тому використовуючи специфічні освітні технології, що базуються на сучасних методиках навчання, технічні засоби зв'язку і передачі інформації в дистанційному навчанні, організовуючи індивідуальну підготовку студентів можливо успішно вирішити завдання фізичної активності.

З метою проведення занять з фізичного виховання в дистанційному форматі для студентів був створений електронний курс з дисципліни «Фізичне виховання і здоров'я».

В дистанційному курсі виробилася оновлена концепція фізичного виховання студентів, в якій приділяється велика увага застосуванню освітніх інформаційних ресурсів. Кожен студент в електронному курсі може користуватися навчальними матеріалами: лекціями, презентаціями, методичними рекомендаціями, відео матеріалами. Для закріплення знань в дистанційному курсі є голосарій, тестові завдання, які містять велику кількість розділів і питань, що дозволяє варіювати тести під безпосередні потреби учасників тестування, тим самим підвищити об'єктивність оцінки знань, умінь і компетенцій студентів. Інтерактивні технології забезпечують постійний, а не епізодичний (за розкладом) контакт студента з викладачем. Використовується «форум», як платформа для обговорення тем і надання відповідей на запитання студентів, а так само для отримання інформації, щодо навчального матеріалу. Є календар нових подій, де відображаються завдання і їх терміни виконання. Викладач постійно може контролювати навчальну діяльність студентів.

Висновок. Використання дистанційної освіти дає викладачеві з фізичного виховання багато можливостей для того, щоб урізноманітнити форми і методики викладання предмета, для підвищення інтересу до дисципліни у студентів. Робить процес навчання цікавим, підвищує інтерес до самостійної роботи, самореалізації. Розширює теоретичні знання у студентів, підвищує мотивацію, досягається безперервність і систематичність навчальної роботи. Викладач постійно підвищує професійні навички, шукає нові, більш ефективні методики якісного проведення занять.

Література

1. Богданов В.М. Методы и технологии электронного дистанционного обучения в вузовском курсе физической культуры / В.М. Богданов, В.С. Пономарев, А.В. Соловов // Теория и практика физической культуры. – 2010. – № 2. – С. 51-56.

2. Волков В.Ю. Компьютерные технологии в физической культуре, оздоровительной деятельности и образовательном процессе / В.Ю. Волков // Теория и практика физической культуры. – 2001. – № 4. – С. 60-63; № 5. – С. 56-61.

3. Петров, П.К. Информационная компетентность как основа для формирования профессионализма будущих специалистов по физической культуре и спорту / П.К. Петров // Физическая культура : воспитание, образование, тренировка. – 2010. – № 2. – С. 51-55.

4. Петров, П.К. Информационные технологии в физической культуре и спорте : учеб. пособие / П.К. Петров. – М. : Академия, 2008. – 288 с.

5. Петров, П.К. Подготовка специалистов по физической культуре и спорту в условиях информатизации общества / П.К. Петров // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. – 2006. – № 5. – С. 45-47.

6. Петров, П.К. Теоретические и методические основы подготовки специалистов физической культуры и спорта с использованием современных информационных и коммуникационных технологий: монография / П.К. Петров. – М.; Ижевск: Удмуртский университет, 2003. – 447 с.